

Άγιος Νικήτας Σερρών: Πρότυπο και εμπνευστής αγώνα και καρτερίας

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

ΟΜΙΛΙΑ

ΤΗΣ Α.Θ.ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΗΤΑ ΣΕΡΡΩΝ

(Κυριακή του Θωμά, 19 Απριλίου 2015)

* * *

Εξοχώτατε κύριε Προκόπιε Παυλόπουλε, Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας,

Ιερώτατε Μητροπολίτα Ξάνθης κ. Παντελεήμον, εκπρόσωπε της Α. Μακαριότητος και της Ιεράς Συνόδου της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Ελλάδος,

Ιερώτατε και προσφιλέστατε αδελφέ εν Χριστώ Μητροπολίτα Σερρών και Νιγρίτης κύριε Θεολόγε,

Ιερώτατοι άγιοι αδελφοί και συλλειτουργοί Αρχιερείς,

Ευλογημένοι Σερραίοι, τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

Χριστός ανέστη!

Προσφέροντες σήμερα μετά των προσφιλών συνεπισκόπων και συλλειτουργών την αναίμακτον θυσίαν, συνεορτάζομεν μετά Θωμά του Αποστόλου, ιδιαιτέρως οι Σερραίοι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, και την μνήμην του Αγίου νεομάρτυρος Νικήτα, ο οποίος και μας συνεκέντρωσεν ως «βασίλειον ιεράτευμα» και «έθνος άγιον» εις τον νεόδμητον και περικαλλή Ναόν του τούτον δια να τιμήσωμεν το μαρτύριόν του το οποίον επισυνέβη ολίγον πριν ηγήσουν χαρμοσύνως οι κώδωνες των Ιερών Ναών των Σερρών το Μέγα Σάββατον του έτους 1808.

Πηγή:<http://www.arxon.gr/>

Διαγενομένου, λοιπόν, εκείνου του Σαββάτου, Νικήτας ο Νέος, προερχόμενος εξ Αγίου Όρους, δια μαρτυρίου παρέδωκε το πνεύμα εις τον Σωτήρα Θεόν, τον κρίνοντα την γην και τους εν αυτή και κατακληρονομούντα εν πάσι τοις έθνεσιν. Έκτοτε, επί δύο αιώνας και πλέον, Νικήτας ο Νέος, κατέστη δια τας Σέρρας **μάρτυς, πολιούχος, προστάτης, πρέσβυς, μεσίτης και φύλαξ άγγελος**, ομού

μετά των λοιπών τοπικών σας Αγίων.

Τιμώντες σήμερα τον Άγιον Νικήταν, συντιμώντες το νέφος πάντων των Νεομαρτύρων, οι οποίοι, «καλώς αθλήσαντες και στεφανωθέντες» μετά την άλωση της Βασιλίδος των πόλεων, της έδρας της Μητρός Εκκλησίας, ως νέον φωτεινόν μετέωρον ανέτειλαν εν τω σκότει της παροδικής επιγείου ζωής, και συνέβαλον αποφασιστικώς, ώστε η εις τον Χριστόν Ορθόδοξος πίστις να διατηρηθή εις τας ψυχάς των χριστιανών σταθερά, ασφαλής και βεβαία. Το μαρτύριόν των, όχι μόνον τους κατέστησεν αθανάτους και εν διαρκεί μνήμη αλλ' άποτελεϊ παράδειγμα και παρακίνησιν δια τους πιστούς όλων των αιώνων.

Αληθώς, «ουδείς των ανθρώπων ούτω τον Θεόν ηγάπησεν ως οι μάρτυρες», αποφαίνεται ο Ιερός Χρυσόστομος, βεβαιότητα διαχρονικήν την οποίαν επαναλαμβάνει και η υμετέρα Ιερότης, άγιε Σερρών, εις το «εισαγωγικόν» του ημερολογίου του διανυομένου έτους της Ιεράς Μητροπόλεώς σας. Η μεγάλη αγάπη προς τον Ιησούν Χριστόν και δια τον Χριστόν του Αγίου Νικήτα, τον ωδήγησε να θεωρή σκύμβαλα τα πάντα και να φλέγεται από τον πόθον του μαρτυρίου. Δια την αγάπην του Χριστού, εγκατέλιπε το Άγιον Όρος και ήλθεν εις τον ευλογημένον τούτον χώρο των Σερρών, παρ' όλον ότι θα ηδύνατο να περιορισθή εις ευάρεστον τω Θεώ μοναστικήν ασκητικήν ζωήν υπό την σκέπην και την προστασίαν της Παναγίας μας εκεί εις το Περιβόλι της, τον Άθω. Η πνευματική αυτή μοναχική ζωή, παρά την σκληρότητα και την τραχύτητά της, παρά τους πολλούς κόπους και θυσίας που την καθιστούν **αναίμακτον μαρτύριον**, δεν ήρκεσε να κατασβέση και να κασταστείλη την δίψαν του Αγίου Νικήτα προς το εξ αγάπης «πάσχειν δια Χριστόν» και δια τον συνάνθρωπον. Εζήτει μεγαλυτέρους πόνους καθημερινώς, ως μαρτυρεί το Συναξάριον, δια να φανή αντάξιος της αγάπης του σαρκί παθόντος και ταπεινωθέντος υπέρ του κόσμου Κυρίου μας. Δια τούτο και σήμερα εορτάζεται λαμπρώς, πρωτοβουλία της υμετέρας Ιερότητος, συνεχιζούσης και εν τούτω την φιλάγιον παράδοσιν του αιμνήστου αμέσου προκατόχου αυτής Μητροπολίτου Μαξίμου, του και καθιερώσαντος την ετησίαν πανήγυριν του Αγίου κατά την Κυριακήν του Θωμά και αρξαμένου της ανεγέρσεως του Ιερού τούτου Ναού, τον οποίον ωλοκλήρωσεν η υμετέρα αγάπη.

Ο Άγιος Νικήτας ανήκει εις την χορείαν των νεομαρτύρων των τελευταίων εξ και πλέον αιώνων, οι οποίοι έζησαν την αγωνίαν και τον πόνον της δουλείας του ευσεβούς ημών Γένους και του Ορθοδόξου λαού, και προσήλθον αυτόκλητοι εις το μαρτύριον, ώστε να τον στηρίζουν, να τον παραδειγματίζουν, να αποδεικνύουν ότι ο λόγος της Αναστάσεως είναι αλήθεια και φως και ζωή, και ότι το κήρυγμα της Ορθοδόξου Εκκλησίας δεν είναι απλώς γράμμα, αλλά πνεύμα, και υπερβαίνει τα πεπερασμένα όρια της ανθρωπίνης αντοχής, και γίνεται απαντοχή, ελπίς,

προσδοκία, συνέπεια, συνέχεια ζωής. Χαρακτηριστικός και επίκαιρος δια την περίπτωσιν του Αγίου Νικήτα είναι ο εγκωμιαστικός λόγος Νικοδήμου του Αγιορείτου εις τους Νέους Μάρτυρας: «πικρόν είναι του μαρτυρίου το ποτήριον, αλλά γλυκεία του Ιησού Χριστού η απόλαυσις. Πραγματεία πολυκερδής. Φθαρτόν σώμα δίδετε και άφθαρτον απολαμβάνετε, αίματα πωλείτε και ουρανούς αγοράζετε» (Λόγος εγκωμιαστικός εις τους Νεομάρτυρας, τους μετά την άλωσιν της Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρήσαντας, εκδ. Ι.Μονής Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου της εν Ελληνικώ Γορτυνίας, 1983, σελ. 115-116).

Έχοντες προ οφθαλμών το παράδειγμα του Αγίου Νικήτα και των άλλων Νεομαρτύρων μας, επιδεικνύομεν υπομονήν εις τας θλίψεις του παρόντος βίου και επιμονήν εις τας ποικίλας κατά εποχάς και συγκυρίας κρίσεις. Καλούμεθα οι Ορθόδοξοι χριστιανοί, οι εσθίοντες κατά τους εσχάτους καιρούς «άρτον οδύνης», να υπομένωμεν άνευ γογγυσμών, μετά χαράς και ευχαριστίας, τας δυσκολίας, οποθενδήποτε και αν προέρχωνται, εξ ασθενείας, εκ πτωχείας, εξ ανθρώπων, εκ στερήσεως, εξ αποτυχιών. Καλούμεθα να αίρωμεν με χαράν και ελπίδα εις τον Θεόν τον προσωπικόν έκαστος σταυρόν μας, εν τη βεβαιότητι ότι «ο υπομείνας εις τέλος, ούτος σωθήσεται» (Ματθ. κδ , 13-14) και «μακάριος ανήρ ος υπομένει πειρασμόν» (Ιακ. α , 12).

Ο σταυρός είναι το κέντρον της θυσίας του Χριστού αλλά αποτελεί και το επίκεντρον της χριστιανικής κοσμοθεωρίας, αφού μας οδηγεί αυτομάτως εις την έννοιαν της προσφοράς, της αγάπης, της καταλλαγής, της κενώσεως, της θυσίας.

Και όσοι αγαπούν την ουράνιον βασιλείαν, τα θαύματα, την ανάστασιν, δεν είναι όλοι πρόθυμοι να άρουν και τον σταυρόν του Χριστού, παρατηρεί ο Thomas á Kempis (1380-1471), εις το βιβλίον του «Η μίμησις του Χριστού». Όπως υπάρχουν και εκείνοι οι οποίοι ακολουθούν τον Ιησούν μέχρι της στιγμής της διανομής του άρτου, δεν δέχονται όμως να Τον συνακολουθήσουν και να πίνουν μετ Αὐτοῦ το πικρόν ποτήριον των Παθών. Και όμως, ο Ιησούς ζητεί την καρδίαν εκάστου δια να την αναγεννήση, ζητεί να αποθέσωμεν την κακίαν και τον λοιπόν όγκον της αμαρτίας, δια να ελευθερωθώμεν. «Γνώσεσθε την αλήθειαν και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς» (Ιωάν. η , 32-33). Το οποίον ακόμη σημαίνει ότι ο χριστιανός οφείλει να κερδίζει κάθε ημέραν του δια την βασιλείαν των ουρανών. Δηλαδή να αγωνίζεται δια να διατηρή την πνευματικήν του εγρήγορσιν, την ψυχικήν ευεξίαν, «τον νουν του Χριστού», όπως θα έλεγε και ο Απόστολος Παύλος (πρβλ. Α΄ Κορ. β, 16).

Αλλά, θαρσείτε, ότι έχομεν πολλούς συναγωνιστάς, ότι εμπνεόμεθα από τα παραδείγματα αγίων ανδρών και γυναικών εις Ανατολήν και Δυσιν. Εμπνευσθήτε από τον ηρωϊσμόν του σήμερον εορταζομένου Αγίου Νεομάρτυρος Νικήτα και των

άλλων τοπικών Αγίων σας, αλλά και από τον ηρωϊσμόν των συγχρόνων μαρτύρων της Μέσης Ανατολής και της Αφρικής, οι οποίοι εκχέουν το αίμα τους και ποτίζουν με αυτό το δένδρον της χριστιανικής ημών πίστεως.

Αδελφοί και τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

Προσκυνούντες τον Αναστάντα Χριστόν και τιμώντες Νικήταν τον Νέον και το άπειρον πλήθος των μαρτύρων, των νεομαρτύρων και των οσίων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι σύγχρονοι Πορφύριος ο Μπαράϊκτάρης και Παΐσιος ο Εζνεπίδης, οι Αγιορείται, οι οποίοι και αυτοί εκκινήσαντες, ως Νικήτας ο πολιούχος Σερρών, εξ Αγίου Όρους, έδωκαν εις τον σύγχρονον κόσμον της Ελλάδος παράδειγμα ζωής αγάπης και κενωτικής προσφοράς, σκύβομεν εις τα τραύματα των πονεμένων ανθρώπων, και προσπαθούμεν ως Ορθόδοξος Εκκλησία να τους βοηθήσωμεν εις την άρσιν του σταυρού των και την επίλυσιν των προβλημάτων των.

Εις τα πλαίσια αυτά, και μόνη η προσευχητική και συγχρόνως τιμητική παρουσία εν τη ημετέρα λειτουργική μυσταγωγική αναφορά του σεμνού και πιστού πρώτου της Ελλάδος πολίτου, του νομική εμβριθεία καλλυνομένου και ακαδημαϊκή διδασκαλία φημιζομένου, του εκφράζοντος την ενότητα και ομοψυχίαν λαού και ηγεσίας και ομόνοιαν καλουμένου να πραγματώνη, εις καιρούς χαλεπούς, και μόνη - λέγομεν- η παρουσία και συμπροσευχή Σας, κ. Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κρίνεται υπό της ημετέρας Μετριότητος, του Οικουμενικού Πατριάρχου, και της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, ως δείγμα εξαιρετικής ευνοίας προς τον Σερραϊκόν λαόν και την ιστορίαν της πόλεως αλλά και προς ημάς τον επισήμως επισκεπτόμενον σήμερον αυτήν.

Κύριε Πρόεδρε, Σας ευχαριστούμεν, Σας συγχαίρομεν, Σας ευλογούμεν από της Μητρός Εκκλησίας και Σας διαβεβαιούμεν ότι εν τη εκπληρώσει του Χρέους και της Ευθύνης Σας έχετε μόνιμον εφόδιον την διαρκή δέησιν του Οικουμενικού Πατριαρχείου και την ημετέραν Πατριαρχικήν προσευχήν.

Αδελφοί και Τέκνα,

Ο Άγιος πολιούχος σας Νικήτας ο Νέος, το μαρτύριον και το προκείμενον εις προσκύνησιν ιερόν λείψανόν του, εις το «σταυροδρόμι» αυτό των Σερρών, όπου συναντώνται διαφόρων εθνοτήτων και διαλέκτων Ορθόδοξοι λαοί και φυλαί και όπου πολλοί νεομάρτυρες, άγνωστοι και γνωστοί, εδόξασαν τον Θεόν και μαζί των η Παναγία η Πονολύτριά και η από χθες παρούσα εδώ Σουμελιώτισσα, μας δεικνύουν και σήμερον μετά Θωμά του Αποστόλου, τον δρόμον και τον τρόπον, οι οποίοι συγκεφαλαιούνται εις την **αγάπην**. Εν τη αγάπη ενδυόμεθα οι πάντες,

κλήρος και λαός, δύναμιν εξ ύψους, φωτισμόν και ανάστασιν και ειρήνην, την ειρήνην του Χριστού την πάντα νουν υπερέχουσαν.

Σας ευχαριστούμεν, άγιε Σερρών και Νιγρίτης κύριε Θεολόγε, δια την τιμήν και την υποδοχήν του Οικουμενικού Πατριάρχου και δια την αφοσίωσίν σας εις την Μητέρα Εκκλησίαν, και σας ασπαζόμεθα, εσάς και τους λοιπούς προσελθόντας και συμπροσευχομένους αδελφούς αγίους Ιεράρχας, και ευλογούμεν τον πεφιλημένον λαόν της Χάριτος Κυρίου ευλογία πνευματική, πατρική, Πατριαρχική, ομολογούντες το βιούμενον σήμερον θαύμα, μυσταγωγούμενοι εις το βοάν: Ο Κύριός μου και ο Θεός μου, δόξα Σοι.